

Trencaclosques

Mireia Companys

El decorat era harmoniós, perfecte.
Objectes i subjectes, disposats
en un exacte joc de simetries,
componien un precari equilibri
que les hores lentes no trasbalsaven.
El meu espai era prou ample, i es trobava
a recer dels moviments bruscos.
S'anaren escolant dies, presències,
cartes i somnis, lectures i amants,
neguits i alegries, tedis i pors,
però sempre retornava al meu espai,
que m'acollia, cofoi, sense blasmes.
Fins que un capvespre vaig abandonar-lo.
Era negra nit quan vaig penedir-me'n
i vaig començar una recerca estèril.
Ara tot trontolla, i un paviment
tremolós s'esquerda sota els meus passos.
Erro desconcertada, provant d'encabir-me
en noves estructures de perfils confusos.
Però sempre és endebades:
m'he desencaixat i no puc trobar
aquella posició que em va permetre
albirar a redós de la llunyania
les hores lentes i la crueltat del temps.

COMPANYS, Mireia (2003): *Perfils de la inconsistència*. Barcelona: Viena Edicions.